

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๒ สายบ้านโคกกลอย-บ้านท่านุ่น-ท่าฉัตรไชย-อำเภอเมืองภูเก็ต ตอนบ้านลิพอน-อำเภอเมืองภูเก็ต

W.A. Pot Pot

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม ราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๔๐๒ สายบ้านโคกกลอย – บ้านท่านุ่น – ท่าฉัตรไชย – อำเภอเมืองภูเก็ต ตอนบ้านลิพอน – อำเภอเมืองภูเก็ต ในท้องที่อำเภอถลาง และอำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืน บางส่วนเสร็จแล้ว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕៩ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทย และข้อ ๘๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนด แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๒ สายบ้าน โคกกลอย–บ้านท่านุ่น–ท่าฉัตรไชย–อำเภอเมืองภูเก็ต ตอนบ้านลิพอน– อำเภอเมืองภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๒๙"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎิกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๒ สายบ้านโคกกลอย – บ้านท่านุ่น – ท่าฉัตรใชย – อำเภอเมืองภูเก็ต ตอนบ้านลิพอน – อำเภอเมืองภูเก็ต อยู่ในท้องที่อำเภอกลาง และ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต มีส่วนกว้างของแนวทางหลวง สองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดิกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ป. ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๘

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์
ในการสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๒ สายบ้านโคกกลอย-บ้านท่านุ่นท่าฉัตรใชย-อำเภอเมืองภูเก็ต ตอนบ้านลิพอน-อำเภอเมืองภูเก็ต ในท้องที่
อำเภอถลาง และอำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ที่ต้อง
เวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหา
ริมทรัพย์เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้
ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้